با یادگیری ۴۰ نکته لیسانس حل مشکلات رایانه بگیرید

۱- یک کاوشگر گوگل هوشمند باشید
هنگامی که با کدهای خطای خاص یا پیغام های ایراد سیستم عامل روبرو می شوید، گوگل می تواند یک دستیار بسیار خوب و عالی در کنار شما باشد. اینکه فقط در گوگل سرچ کنید "my PC is running slowly" یا «کامپیوتر من کند شده» احتمالا فایده چندانی ندارد. بلکه باید تا حد امکان جزئیات ایراد پیش آمده را در کنار یکدیگر ذکر کرده و آنها را با علامت + به هم ربط دهید. همچنین برای جستجو به دنبال عبارات خاصی که به دنبال آن هستید، آن را در میان علائم "" بنویسید.

۲- برنامه بازیابی سیستم یا System Restore
قابلیت بازگشت به عقب در ویندوز به شما امکان می دهد تغییرات اخیر درون رجیستری، سخت افزار و نرم افزار کامپیوتر را به حالت قبل برگردانید. و البته این کار هیچ تاثیری روی فایل های شخصی که طی این مدت در کامپیوتر اضافه کرده اید، نخواهد گذاشت. اگر در چند روز اخیر مشکلی پیش آمده، این نقطه شروع خوبی برای حل آن است. System Restore را در کنترل پنل خواهید یافت.

۳- Safe Mode
با فشردن دکمه F8 هنگام بالا آمدن کامپیوتر می توانید به منوی بوت کامپیوتر دست یابید. حال با انتخاب گزینه Safe Mode به نسخه ای از ویندوز وارد می شوید که به جز درایورهای ضروری و برخی ابزارهای اولیه، هیچ چیز دیگری در آن لود نشده و ظاهری همانند سیستم عامل مایکروسافت در دهه ۹۰ دارد! از حالت Safe Mode می توانید برای حذف برنامه ها یا ابزارها استفاده کنید. یا اینکه برنامه های عیب یابی (trubleshooting) را اجرا کنید. به خصوص این گزینه هنگامی کارایی خوبی دارد، که شما به صورت عادی نتوانید

وارد ویندوز شوید.

۴- داغ شدن بیش از حد

اگر کامپیوترتان به طور تصادفی قفل می کند ولی در ظاهر هیچ مشکل نرم افزاری یا ایراد سخت افزاری خاصی ندارد، ممکن است دچار مشکل گرم کردن و داغ شدن بیش از حد باشد. بهتر است به فکر خرید فن یا خنک کننده جدیدی باشید، تا مشکل سیستم تهویه حرارتی لپ تاپ و کامپیوترتان حل شود.

۵- روشن بودن قابلیت اسکن لحظه ای

بخش زیادی از ایرادات سیستم ما (از سرعت و عملکرد پایین تا ریستارت های ناخواسته) به دلیل حضور موجودات خبیثی همچون ویروس و بدافزارها به وقوع می پیوندند. ناگفته پیدا است که باید آنتی ویروس و برنامه های ضد بدافزار خود را همیشه به روز نگه دارید و علاوه بر روشن گذاردن اسکنرهای آنها، هر از گاهی به کنترل سیستم تان هم بپردازید. همچنین یک گزینه تکمیلی استفاده از دو اپلیکیشن امنیتی بسیار خوب Spybot Search & Destroy و Microsoft’s own Safety Scanner در کنار نرم افزارهای امنیتی معمول سیستم است.

مزیت مهم این برنامه ها آن است که با ابزارهای امنیتی قبلی سیستم تداخلی نداشته و در کنار آنها به خوبی کار خواهند کرد.

۶- پارازیت در پس زمینه
کارایی پایین و کندی که طی گذر زمان اتفاق می افتد، می تواند به دلیل برنامه ها و نرم افزارهای فراوانی باشد که روز به روز روی کامپیوتر بیشتر می شوند و اغلب آنها هم دوست دارند در پس زمینه کامپیوتر فعال بوده و مشغول انجام کاری باشند. Task Manager را باز کنید تا میزان استفاده واقعی از رم و پردازنده کامپیوتر در حال حاضر را مشاهده کنید.
ساده ترین راه باز کردن تسک منیجر، راست کلیک روی تسک بار پایین دسک تاپ و انتخاب Task Manager است. اگر در میان سرویس ها و فرآیندهای این لیست مواردی را می یابید که با آن آشنایی ندارید یا وجود آنها در پس زمینه کامپیوتر چندان منطقی به نظر نمی رسند، برای جزئیات بیشتر یک جستجوی ساده در گوگل، بسیار راهگشا خواهد بود. پیدا کردن راهی برای حذف این برنامه ها از پس زمینه، می تواند کمک بزرگی به افزایش سرعت سیستم باشد.

۷- استارت آپ انتخابی
اگر در Task Manager مورد یا مواردی را یافتید که واقعا اضافی و به درد نخور بودند، بهتر است کنترل کنید آنها همراه با ویندوز، اجرا نشوند و بالا نیایند. برای این کار ابتدا پوشه Startup درون استارت منو را باز کرده و هر چیز به درد نخور را از درون آن حذف کنید.

برای کنترل بیشتر روی فرآیندهای استارت آپ ویندوز در ویندوز ۷، درون کادر جستجوی استارت منو عبارت msconfig را تایپ کنید. در پنجره باز شده می توانید جزئیات بیشتری در خصوص ابزارها و سرویس هایی که به طور خودکار هنگام بالا آمدن سیستم عامل همراه با آن اجرا می شوند، بیابید و آنها را کنترل کنید. برای کنترل فرآیندهای استارت آپ ویندوز ۸ هم بهتر است سری به راهنمای ساده کار با Task Manager در ویندوز ۸ بزنید.
احتمالا متعجب می شوید که چه قدر سرویس های زیادی همراه ویندوز بالا می آیند.

۸- بازیابی فایل ها
هنگامی که ویندوز فایلی را پاک می کند، واقعا آن را نابود نکرده و تبدیل به کدهای ۰ و ۱ نمی کند. بلکه به سادگی تنها ارجاع به آن

را از سیستم آدرس دهی خود حذف نموده و آن بخش از دیسک را به عنوان فضای خالی علامت گذاری می کند. در صورتی که هنوز آن فضا با فایل دیگری جایگزین و رونویسی نشده باشد، ممکن است شما قادر به بازیابی فایل های تان باشید. نرم افزار Recuva یکی از بهترین و قدرتمندترین ابزارهای رایگان بازیابی فایل ها در ویندوز است.

۹- ویندوز بالا نمی آید

ویندوز از چندین گزینه بازیابی سیستم خوب (از جمله Safe Mode) بهره می برد و شما می توانید هنگام بوت نشدن سیستم از آنها استفاده کنید. هنگام بالا آمدن کامپیوتر دکمه F8 را بزنید و از منوی بوت گزینه Last Known Good Configuration را انتخاب کنید تا ویندوز سعی کند تنظیماتی را که آخرین بار به درستی طبق آنها کار می کرده ، بازیابی کرده و بالا بیاید. راه دیگر جداسازی تمامی ابزارهای جانبی غیر ضروری از سیستم است. گاهی اوقات یک ابزار که به درستی پیکربندی نشده یا تنظیمات درستی ندارد، می تواند باعث هنگ کردن ویندوز طی فرآیند بالا آمدن شوند.

۱۰- بوق های مادر بورد

اگر پس از روشن کردن کامپیوتر مدت طولانی بدون هیچ اتفاقی می گذرد، و می بینید دستگاه با صدای بوق های بیپ مانندی خاموش شده و ویندوز بالا نمی آید، مشکل مربوط به سطوحی پایین تر از سیستم عامل و نرم افزار است. مادر بوردها معمولا بر اساس تعداد بوق های شان به شما اخطار می دهند اشکال از چه قسمتی است. به دفترچه راهنمای کامپیوترتان مراجعه کنید تا ببینید بوق آن چه معنی دارد. اگر هم آن را نگه نداشته اید، حتما یک نسخه آنلاین را در سایت کارخانه سازنده خواهید یافت.

۱۱- روشن نشدن دستگاه

اگر کامپیوتر یا لپ تاپ تان اصلا روشن نمی شود، و البته مشکل از پریزهای برق هم نیست؛ بهتر است نگاهی به کابل برق دستگاه یا شارژر/ باتری آن بیاندازید. بهتر است قبل از اینکه به دنبال جایگزین کردن بخش های مهمی همچون پاور دستگاه باشید، اول با هزینه ای کم، کابل های برق و باتری های آن را کنترل و تعویض کنید.

۱۲- فروم ها

اگر به اینترنت دسترسی دارید، بهتر است قبل از اینکه سراغ گوگل بروید، سری به فروم های رسمی کارخانه سازنده یا برنامه نویسان

مرتبط با محصول تان بزنید. ممکن است با راه حل ها و راهنمایی های ویژه ای برای حل مشکلی روبرو شوید که شما هم اکنون با آن روبرو هستید. استفاده از فروم های محلی مرتبط با کامپیوتر هم گاهی می تواند کارساز باشد. درباره برخی نرم افزارها، گاهی اوقات برنامه نویس ها در فروم های مرتبط با آن، به رفع باگ و ایرادهای پیش آمده می پردازد.

۱۳- از مایکروسافت بپرسید

حتما موافقید که مایکروسافت کمابیش از سیستم های تحت سیستم عامل خودش سر در آورده و می تواند به حل مشکل آنها کمک کند. بهتر است از ابزار اتوماتیک FixIt مایکروسافت کمک بگیرید. این ابزار سعی می کند به جستجوی مشکل پرداخته و پس از یافتن آن، راه حلی برای اش بیابد یا حداقل راهنمایی لازم را در اختیارتان بگذارد.

برنامه Microsoft FixIt شماری از راه حل های ساده را پیش روی تان می گذارد.

۱۴- پاکسازی رجیستری

اگر چیز اشتباهی در فایل تنظیمات پر پیچ و خم رجیستری ویندوز اتفاق بیافتد، می تواند باعث بروز برخی ایرادها، قفل کردن نرم افزارها و حتی برخی ریستارت های گاه و بیگاه شود. اگر چه به هر ابزاری نمی توان اعتماد کرد، اما برنامه های فراوانی در اینترنت می توان یافت که به طور ویژه کارشان اسکن رجیستری برای یافتن و حل این مشکلات است.

Glary Registry Repair یکی از بهترین برنامه های موجود است که می تواند ایرادات رجیستری را رفع کند. به دنبال برنامه ای حرفه ای تر با امکانات بیشتر هستید؟ مسئولیت مشکلات پیش آمده با خودتان است. لطفا قبل از هر کاری، پشتیبان گیری از فایل رجیستری فراموش نشود.

۱۵- نصب دوباره ویندوز

در واقع این سیاست زمین سوخته است. اما واقعا آنقدر که فکر می کنید، موثر نیست. بسیاری از کامپیوترها و لپ تاپ ها با دیسک ریکاوری یا یک پارتیشن ریکاوری روی هاردشان عرضه می شوند. و شما با استفاده از آن می توانید دستگاه را به وضعیت اولیه اش (درست همانند هنگامی از کارخانه بیرون آمده) برگردانید. و البته لازم به ذکر نیست، پس از این کار باید تمامی نرم افزارهای تان را دوباره نصب کنید و تمامی اطلاعات شخصی روی کامپیوتر را از دست خواهید داد. پس لازم است قبل از انجام این کار، نسخه پشتیبانی از آنها

تهیه کنید.

مشکلات سخت افزاری

۱۶- روی یک کامپیوتر دیگر امتحان کنید
استفاده از یک کامپیوتر دیگر برای تست موس، دوربین یا پرینتر خراب تان (یا حتی استفاده از یک پورت USB دیگر روی همین کامپیوتر) می تواند شما را از صحت عملکرد کامپیوترتان و وجود خرابی در ابزار جانبی مطمئن کند. اگر با این آزمون ها مشکل برطرف شد، لطفا به جای سرزنش دوربین یا موس بیچاره، به دنبال حل مشکل کامپیوترتان باشید.

۱۷- درایورهای جدید
سری به سایت کارخانه سازنده زده و جدیدترین درایورها و Firmwareها را برای ابزار مورد نظرتان دانلود کرده و آنها را نصب کنید. با این کار فایل های آسیب دیده یا مشکل دار قبلی هم جایگزین خواهند شد، آخرین پچ های حل مشکلات اضافه خواهند شد و سازگاری با سخت و نرم افزارهای جدید در ابزارهای تان بهبود خواهد یافت.

۱۸- درایورهای قدیمی
گاهی اوقات ویندوز و ابزارهای جانبی بدون سوال از شما درایورهای جدید را نصب می کنند و به ندرت، این امر موجب بروز مشکل می شود. برای حل این مشکل و بازگشت به نسخه قبلی درایور، در کنترل پنل ویندوز به Device Manager رفته و در لیست موجود روی سخت افزاری که با علامت سوال زرد مشخص شده راست کلیک کنید. گزینه Properties را انتخاب کرده و در پنجره باز شده به تب Driver بروید. اکنون می توانید با کلیک روی دکمه Roll Back Driver به درایور قدیمی برگردید.

۱۹- حذف (Uninstall) درایورها
در همان صفحه Device Manager امکان حذف کامل هرگونه ردپای درایور هر کدام از سخت افزارهای موجود در لیست را دارید. آنگاه می توانید ابزار مورد نظر را جدا کرده و با اتصال دوباره آن به کامپیوتر، پنجره فرآیند نصب درایور را از ابتدا ببینید. این گونه شاید مشکل حل شود.
از پنجره Driver Manager می توانید اقدام به آپدیت، roll back یا حذف (uninstall) درایورها کنید.

۲۰- تست حافظه (رم)

واقعا نمی توان گفت چه زمانی حافظه یا رم دستگاه تان از کار خواهد افتاد و شما را تنها می گذارد. البته این اتفاق هم به ندرت می افتد و چندان متداول نیست. اما عدم ثبات دوره ای سیستم و قفل کردن های گاه و بیگاه اپلیکیشن ها می تواند نشانه هایی از این موضوع باشند. با کمک برنامه های عیب یابی رمی چون MemTest86+ می توانید به اسکن کامل ماژول های رم نصب شده بپردازید و هرگونه مشکل در آنها را پیدا کنید.

۲۱- تست هارد درایو

هارد درایو های مدرن امروزی از سیستم درونی با نام SMART بهره می برند که سرواژه عبارت Self Monitoring And Reporting Technology یا «تکنولوژی خود-مانیتوری و گزارش دهی» است. با این تکنولوژی، دیسک ها وضعیت خود و سلامت عمومی شان را به ویندوز گزارش می کنند. ابزارهای رایگان فراوانی وجود دارند که می توانند داده های SMART را خوانده و برای تان تفسیر کنند. HDD Health یکی از این نمونه ها است که از درایو های SSD هم پشتیبانی می کند و اگر درایوهای شما نیاز به تعویض و جایگزینی داشته باشند، با نشان دادن اخطار شما را آگاه می کند.

۲۲- Windows disk checking

ویندوز هم برنامه کنترل دیسک درونی خود را دارد که به دنبال مشکلات احتمالی درون هارد دیسک های متصل به کامپیوتر می گردد. برای استفاده از آن، در ویندوز اکسپلور روی هارد درایو مورد نظر راست کلیک کرده و گزینه Properties را انتخاب کنید. آنگاه در پنجره باز شده به تب Tools بروید.

۲۳- ایراد های نمایشگر

مشکلات نمایشگر معمولا به دلیل ایراد در کارت گرافیک، خود مانیتور یا (در صورت عدم استفاده از لپ تاپ) کابل رابط رخ می دهند. در صورت امکان از یک کابل جداگانه استفاده کنید. یا اینکه سراغ گرافیک آن بورد سیستم بروید. این گونه شاید دریابید دقیقا کدام یک از حلقه های این زنجیر دچار نقص هستند. اگر مشکل از مانیتور باشد، احتمالا هیچ راهی به جز مراجعه به گارانتی، تعمیرکار یا خرید یک مانیتور جدید باقی نخواهد ماند.

۲۴- بازش کنید

حتما لازم نیست یک متخصص سخت افزار و فروشنده کامپیوتر باشید تا بتوانید نگاهی به درون کیس کامپیوترتان بیاندازید. اما قبل از هر کاری ابتدا مطمئن شوید بدن تان به زمین متصل است و الکتریسیته ساکن ندارد. همچنین کامپیوتر را از برق کشیده اید.

پس از باز کردن آن به دنبال اتصالات و پیچ های قطع شده یا شُل باشید. همچنین هرجا میزان زیادی گرد و خاک جمع شده، بهتر است تمیز شود. احتمالا یک قوطی هوای فشرده خیلی به کارتان بیاید. باز کردن لپ تاپ ها ممکن است بسیار مشکل تر باشد. اما در برخی مدل ها دست یابی به رم و هارد دیسک بسیار آسان است. لذا می توانید چک کنید تا اتصال آنها مشکلی نداشته باشد. احتمالا در سایت کارخانه سازنده و دفاتر راهنمای آنها کمک های بیشتری را هم می توانید بیابید.

۲۵- پشتیبان گیری

متاسفانه، زمان های بسیاری پیش می آید که شما دیگر هیچ کاری نمی توانید انجام دهید. و باید بپذیرید هارد دیسک یا کل سیستم تان به کلی نابود شده است. پس حیاتی است که نسخه های بک آپی از اطلاعات و فایل های مهم تان داشته باشید و آنها را در جای مطمئنی نگه داری کنید. احتمالا این مطلب نگهبان می تواند کمک خوبی بوده و اهمیت موضوع را دوباره گوشزد کند.

مشکلات نرم افزاری

۲۶- به روز رسانی ها

آیا برنامه ای که شما با آن درگیر هستید، آپدیت تازه ای نداده است؟ شاید برای پشتیبانی از سخت افزار جدید یا قابلیت های جدید سیستم عامل یک به روز رسانی آمده باشد؟ پس ضرری ندارد وب سایت سازنده آن را کنترل کنید. یا اینکه از ابزار آپدیت درونی که اغلب برنامه ها به آن مجهز هستند، استفاده کنید. البته در بسیاری از نرم افزارهای امروزی آپدیت ها به صورت خودکار نصب می شوند.

۲۷- نصب دوباره

اگر مشکل هنوز به قوت خود باقی است، تمام ردپاهای نرم افزار را از روی سیستم پاک کنید و سپس فرآیند نصب را از ابتدا و با نسخه تازه دانلود شده ای از برنامه یا دیسک اورجینال آن آغاز کنید. چرا؟ با این کار اطمینان می یابید هیچ فایل آسیب دیده یا خرابی روی سیستم نیست و تمام آنها را جایگزین خواهید کرد و تمامی تنظیمات نرم افزار ریست خواهند شد. برای حذف کامل تمامی ردپاهای نرم افزار می توانید از برنامه هایی همچون Revo Uninstaller استفاده کنید.

۲۸- پلاگین ها

به خاطر داشته باشید برنامه شما ممکن است به خودی خود مشکلی نداشته باشد، اما یکی از افزونه ها یا پلاگین های آن دچار ایراد باشند. سعی کنید تمامی افزونه ها و اد-اون ها را غیر فعال کرده و با فعال کردن نوبتی آنها، مشکل را پیدا کنید.

پلاگین ها و اد-اون ها ریشه بسیاری از مشکلات نرم افزاری هستند.

۲۹- پاکسازی (Clean up)

بسیاری از برنامه ها فایل های موقتی و کش تولید می کنند که گاها می تواند باعث تداخل در روال کار عادی نرم افزار شود. پس بهتر است به دنبال راهی برای حذف این گونه فایل های جاگیر و مزاحم باشید. CCleaner یکی از برنامه های خوش دست رایگان برای انجام این کار است و می تواند فایل های موقتی یا تمپ اغلب نرم افزارها را به راحتی پاک کند.

۳۰- برنامه های ناسازگار

حتما شما هم اوقات پر دردسر و رنج آوری با برخی اپلیکیشن ها که سر ناسازگاری با برخی برنامه های دیگر سیستم داشته اند، گذرانده اید. این موضوع بیشتر در مورد ابزارهای امنیتی پیش می آید که سعی می کنند به طور همزمان کار یکسانی انجام دهند. سعی کنید به طور

موقت دیگر برنامه هایی را که ممکن است با نرم افزار مورد استفاده تان دچار اختلال گردند، غیر فعال کنید.

مشکلات اینترنت

۳۱- نقص را پیدا کنید
قدم اول: ببینید مشکل از کجا است. ببینید آیا توسط دیگر کامپیوتر و ابزارها می توانید به اینترنت وصل شوید. بهتر است لپ تاپ را مستقیما توسط کابل به روتر وصل کنید و برنامه درونی تست روتر را اجرا کنید. شرکت خدمات دهنده اینترنت تان (ISP) هم احتمالا در زمینه این ایرادها ورزیده و خبره است. اگر تنها یک کامپیوتر است که نمی تواند به اینترنت وصل شود، پس احتمالا مشکل از تنظیمات آن و یا کارت شبکه اش است.

۳۲- مشکلات کارت شبکه
اگر شما به آداپتور و کارت شبکه کامپیوترتان مشکوک شده اید (برای مثال دانگل یو اس بی وایرلس)، ابتدا بخش «مشکلات سخت افزاری» را (در بالا گفته شد) چک کنید. سعی کنید درایور آن را آپدیت کنید، آن را حذف و دوباره نصب کنید، یا اینکه از پورت یو اس بی دیگری استفاده کنید.

۳۳- به روز رسانی firmware
شاید به روز رسانی تازه ای برای firmware روتر و مودم مورد استفاده تان آمده باشد، اما شرکت های خدمات اینترنت معمولا دوست ندارند شما کنترل زیادی روی تنظیمات داشته باشید و چیزی نگفته اند. بهتر است به بخش پشتیبانی سایت ISP تان و همچنین کارخانه روتر نگاهی بیاندازید. گاهی مشکلات به سادگی آپدیت یک firmware حل می شوند.

۳۴- همه چیز را ریبوت کنید
شاید این موضوع تبدیل به یک طنز شده باشد، اما بسیار اوقات کارایی دارد. مودم یا روتر را ۳۰ تا ۶۰ ثانیه خاموش کنید و اجازه دهید ارتباط تان با شرکت از ابتدا بازسازی شود. آنگاه دوباره آن را روشن کنید. برای نتیجه بهتر، شاید مناسب باشد کامپیوتر تان را هم ریستارت کرده و دوباره سعی کنید به اینترنت وصل شوید.

۳۵- کانال ها را عوض کنید
روترها معمولا از فرکانسی همانند دیگر ابزارها (مایکروفرها، دستگاه های کنترل کودک و…) برای ارتباط بیسیم استفاده می کنند.

این می تواند باعث کندی ارتباط شما یا اخلال در آن شود. بهتر است دیگر ابزارها را از روتر دور کرده یا اینکه کانال مورد استفاده آن را تغییر دهید. برای انجام این کار به دفترچه راهنمای روتر و مودم تان مراجعه کنید.
استفاده از یک کانال دیگر روتر و مودم می تواند مشکل سرعت پایین اینترنت را حل کند.

۳۶- آیا سایت داون است؟
اگر با سایت خاصی مشکل دارید، بهتر است از طریق سرویسی مانند www.downforeveryoneorjustme.com آن را کنترل کنید، شاید مشکل از اینترنت و کامپیوتر شما نباشد. توجه داشته باشید اگر سرویس مهمی مانند S3 آمازون یا کلودفلر دچار مشکل شود، این می تواند به طور همزمان بر سایت های فراوانی تاثیر گذارده و آنها را از دسترس خارج کند.

۳۷- مدیریت شبکه
کمی در Network and Sharing Centre ویندوز به کاوش بپردازید تا مطمئن شوید چندین برنامه به طور همزمان سعی در مدیریت و اداره اتصال وایرلس شما ندارند. کارخانه های سازنده لپ تاپ معمولا برنامه مدیریت شبکه خودشان را روی دستگاه ها نصب می کنند. این برنامه ها تا زمانی سعی نکنند به صورت همزمان با ابزارهای درونی خود ویندوز به مدیریت شبکه بپردازند، کارشان را درست انجام می دهند.

۳۸- دردسرهای مرورگر
استفاده از یک مرورگر دیگر، بهترین راه است تا مطمئن شوید ایراد پیش آمده ربطی به مرورگر دوست داشتنی تان ندارد و از جایی دیگر آب می خورد. اگر لازم است مرورگر را سرزنش کنید، بهتر است بعد از ناسزا گفتن ها، نکات اشاره شده در بخش «مشکلات نرم افزاری» را هم نگاهی بیاندازید. به خصوص دقت کافی در کنترل بخش پلاگین و افزونه های مرورگرتان داشته باشید.

۳۹- تنظیمات فایروال
فایروال ها گاهی می توانند کج خُلقی کرده و برخی سایت ها، سرویس یا برنامه ها را مسدود کنند. به تنظیمات بخش ورودی و خروجی (incoming and outgoing) فایروال تان نگاهی بیاندازید و ابزارها و سایت های بیگناه بازداشت شده را نجات دهید. اگر برای اتصال ابزار شبکه یا بازی خاصی دچار مشکل شده اید، شاید لازم باشد به

دستورالعمل فایروال جهت صدور اجازه لازم برای دسترسی برنامه ها به اینترنت، نگاهی داشته باشید.
برخی ابزارهای شبکه و بازی ها به مجوزهای ویژه فایروال نیاز دارند.

۴۰- کانکشن ها را بررسی کنید.
به بخش Network and Sharing Centre ویندوز بروید و اطمینان یابید کامپیوتر شما برای اتصال به اینترنت از کانکشن صحیح استفاده می کنند. برای مثال کانکشن روشن و پیش فرض باید وایرلس، یا اتصال کابلی باشد. در حالی تمام این بخش ها باید خودشان به صورت خودکار پیکربندی و تنظیم شوند، برنامه های خرابکار یا ابزارهای امنیتی ممکن است آن را تغییر داده باشند. در این بخش همچنین یک ابزار رفع ایراد یا troubleshooter دارید که بسیار مفید و کاربردی است.

نصب ویندوز از داخل محیط ویندوز

نصب ویندوز ازداخل محیط ویندوز:

۱ ـ از منوی start روی قسمت run کلیک می‌کنیم ۲ ـ روی قسمت browse کلیک می‌کنیم

۳ ـ انتخاب درایو CDROM4 ـ انتخاب دایرکتوری ویندوز ۵ ـ خواندن فایل serial و یادداشت سریال نامبر ۶ـ پس از یادداشت سریال نامبر مجدداً مراحل ۴ ـ ۱ را تکرار کرده و پس از آن در مرحله بعد setup را انتخاب می‌کنیم و ادامه می‌دهیم .

start ـ run ـ browse ـ درایو CD ـ دایرکتوری ویندوز ـــ فایل serial ـ یادداشت سریال نامبر

start ـ run ـ browse ـ درایو CD ـ دایرکتوری ویندوز ـــ فایل setup – continue

version : در نصب برنامه‌ها مهم است و به معنای نسخه یک برنامه است.

ورژن ۳ کلاً با ورژن ۲ تفاوت دارد.

سیستم عامل مطرح موجود:

سیستم عامل داس ـ نسخه‌های تا ۶٫۲۲ دارد و نسخه ۶٫۲۲ آخرین نسخه آن است.

ویندوز بعنوان یک سیستم عامل از سال ۱۹۹۵ به بازار آمد(نسخه ویندوز ۹۵)

سال ۹۸ ـ نسخه ویندوز ۹۸ آمد .

سال ۹۹ ـ نسخه ویندوز SE98 آمد.

سال ۲۰۰۰ ـ نسخه ویندوز ۲۰۰۰ آمد

توجه: نسخه‌های ویندوز ۹۸ سیستم فایلی آنها fat32 هستند ولی نسخه ۲۰۰۰ بر اساس NTFS است

ـ ویندوزNT ویندوز مناسبی برای کارهای تجارت است .

آخر سال ۲۰۰۰ ـ ویندوز با نسخه ME (ملنیوم ـ ویندوز هزاره) بیرون آمد

ـ آخر سال ۲۰۰۱ ویندوز با نسخه XP بیرون آمد

ـ دسته بندی انواع ویندوز:

نسخه‌های ۹۵ ، ۹۸ ، ۹۸SE و ME از یک خانواده‌اند یعنی سیستم فایلی آنها FAT32 است و آنها را ویندوز بر پایه ویندوز ۹۵ می‌گویند.

نسخه‌های 2000(NT5) ، NT4 و XP از یک خانواده‌اند و بر پایه سیستم NTFS هستند.

توجه: وقتی می‌گوییم ویندوز NT یعنی سه ویندوز مذکور.

ـ مزیتهای ویندوز NT نسبت به ویندوزهای بر پایه ویندوز ۹۵:

۱ ـ NT قابلیت Boot دوگانه دارد: یعنی سیستم عامل قبلی ما را دست نخورده می‌گذارد و خودش نیز بالا می‌آید. (ویندوز NT برای کار با شبکه مناسب است و برای کار با اینترنت خیلی بهتر است.)

۲ ـ ایمنی ویندوز NT خیلی بیشتر است و از دسترسی افراد غیر مجاز جلوگیری می‌کند.

۳ ـ برای نصب برنامه‌ها در ویندوز NT یا ۲۰۰۰ باید فرد Adminstor یا همان superviser باشد.

توجه:

در محیط سیستم عامل داس یک ویندوز متکی به داس وجود داشت که آخرین نسخه آن win3.11 بود که البته بعنوان یک سیستم عامل مطرح نبود.

معایب ویندوزهای NT:

۱ـ برای کارخانگی مناسب نیست.

۲ـ خیلی از نرم افزارهای موجود روی NT کار نمی‌کنند

۳ ـ بسیاری از سخت افزارها و کارتهای گرافیک و صوتی قدیمی قبل از سال ۲۰۰۰ (مخصوصاً ویندوز XP) آن را نمی‌شناسد و در صورت استفاده باید درایور آنها تهیه گردد.

۴ ـ ویندوز XP فضای هارد زیادی می‌خواهد (۱ گیگا جای خالی)

در واقع Ram نباید کمتر از ۱۲۸ مگا باشد و CPU حداقل باید پنتیوم II باشد تا بشود آنرا نصب کرد.

توجه:

۱ـ win98 را می‌توان روی win95 نصب کرد (اصولاً version های بالاتر بر روی version های پائین تر قابل نصباند.)

۲ـ ویندوز ۲۰۰۰ را نمی‌توان از محیط داس بصورت مستقیم نصب کرد ولی آنرا روی ویندوز ۹۸ می‌شود نصب کرد. در این صورت می‌توان دو ویندوز را داشته باشیم که هنگام بالا آمدن، سیستم از ما می‌پرسد که با کدام ویندوز بالا بیاید.

ـ اگر در prompt داس هستیم برای دیدن version ویندوز عبارت زیر را تایپ می‌کنیم:

c:wiondows>ver◄┘

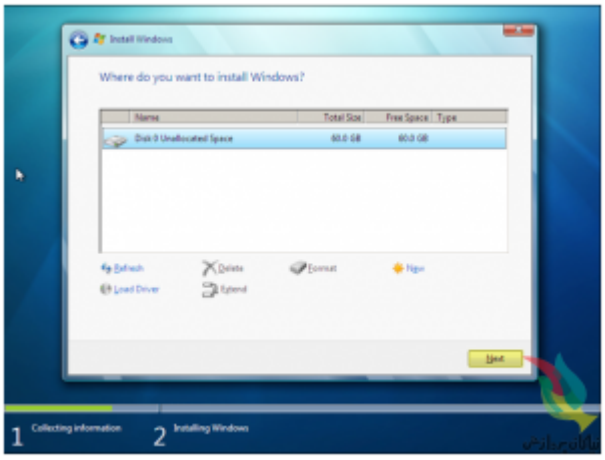

ـ فایل و فولدرهای ویندوز:

۱ ـ چگونگی دیدن پسوند فایلها و دیدن فایلهای مخفی (صفت یا همان attribut) فایلها:

My Computer View Folder Option View

ـ پوشهDesktop : برنامه‌های مورد نیاز روزانه را روی میز کار جهت دسترسی سریع به آنها قرار می‌دهیم و فایلهای در این پوشه قرار می‌گیرد.

پوشه‌های موجود در پوشه اصلی ویندوز:

ـ پوشه Favorites : وقتی روی اینترنت می‌رویم وسپس آدرس مورد نظرمان را روی سیستم کپی می‌کنیم آن آدرس در پوشه favorites ذخیره می‌شود.

ـ پوشه Font : قلمهای موجود در سیستم در آن قرار دارد. (توجه باید داشت که قلمهای مخفی یا قرمز مهم هستند.)

ـ پوشه Help : راهنمای برنامه هاست.

ـ پوشه History : سابقه سایت‌هائی که ما روی اینترنت می‌رویم را در آن نگهداری می‌شود.

ـ پوشه Inf: فایلهای راه انداز سخت افزارها و برنامه های کارت گرافیک را شامل می‌شود.

ـ پوشه Media : فایلهای صوتی در آن قرار می‌گیرد. (صداهایی که ویندوز از خودش خارج می‌کند.)

ـ پوشه Pif : فرامین تحت داس را که اجرا می‌کنیم در اینجا نگهداری می‌کند.

پوشه Sendto : فایلهایی که در منوی send to ظاهر می‌شود را کپی می‌کنیم:

کلیک راست بر روی دسک تاپ send to floppy

پوشه start menu : شکلک‌های منوی start و peogram در اینجاست.

پوشه sysbackup : وقتی برنامه‌ای نصب می‌کنیم فایلهای جابجا شده می‌آیند و در اینجا قرار می‌گیرند. (هنگامیکه حجم آن زیاد شود می‌توانیم این فایلها را حذف می‌کنیم).

توجه: ویندوز در sysbckup همیشه پنج پوشه rb001.cab ، rb000.cab rb005.cab … را نگهداری می‌کند که نباید حذف شوند.

پوشه System : از این قسمت نباید هیچی حذف شود (مهم است) و شامل فایلهای با پسوند dll که ویندوز متکی بر اینها است و فایلهای با پسوند sys که مربوط به فایلهای سیستم هستند.

ـ شکلهایی که ویندوز ظاهر می‌کند بعضی از آنها در فایلهای dll هستند مثل: moreiscons.dll –shell 32.dll

پوشه system32 : مهم‌اند و حذف نشوند. ، معمولاً راه اندازها و سیستم ها هستند که پسوند آنها sys است.

پوشه temp : فایلهایی که برنامه ها با اجرای خودشان در اینجا می‌گذارند. فایلهایی که فشرده‌اند در اینجا باز می‌شوند و از اینجا برنامه نصب می‌شود. مثل: office و winamp (همیشه فایلهای آن را می‌توانید حذف کنید) بخصوص قبل از نصب برنامه‌ها.

پوشه temporary internt file : فایلهایی که روی اینترنت می‌بینیم همه آنها اینجا هستند. تمام فایلهای اینترنت ابتدا اینجا save می‌شوند و بعد ما می‌بینیم و تعیین می‌کنیم که چه مقدار از ظرفیت هارد مربوط به این فایل باشد

مسیر پاک کردن محتویات این فولدر:

Internet explorer internet option Genera temporary internet files

ـ Program file: برنامه هائی که بعداً نصب می‌کنیم به اینجا می‌روند.

پوشه‌های موجود در program files :

۱ـ Accessorios

۲ـ Hyperterminal : برنامه‌ای برای ارتباط دادن دو کامپیوتر یا ارتباط با شبکه BBS

۳ـ Chat : برنامه‌های chat کردن روی اینترنت.

۴ـ Common file : فایلهای مشترک برنامه‌ها.

۵ـ Directx

توجه : internet explorer و direct X همراه با ویندوز نصب می‌شوند که ما نمی‌توانیم آنها را حذف کنیم ولی میتوانیم بعداً vervsion بالاتر را روی آن نصب کنیم:

ـ ویندوز ۹۸ ← internet explorer 4 را نصب می‌کند.

ـ با ویندوز internet explorer 5 ، ۹۸se نصب می‌شود.

ـ ویندوز ME ، همراه با internet explorer 5.5 است.

ـ در ویندوز internet explorer 6، XP نصب می‌شود.

Micorsoft pluse را می‌توان هنگام نصب ویندوز در گزینه‌های مربوط به روش costum انتخاب نکرد.

ورژن‌های direct X:

ویندوز ۹۸ ← ورژن ۵

ویندوز ۹۸se ← ورژن ۱/۶

ویندوز ME ← ورژن۰/۷

ـ و اما آخرین نسخه موجود فعلاً DirectX 8.1 است که بعداً می‌شود آنرا جداگانه نصب کرد.

ـ برنامه ها و بازیها متکی بر directX هستند.

ـ windows media player: با ویندوز همراه است و با آن نصب می‌شود:

فعلاً نسخه ۹٫۰ آخرین نسخه موجود است که بعداً روی سیستم نصب می‌کنیم و نسخه ۸ آن همراه ویندوز XP است.

ـ فایلهای *.SCR فایلهایی برای screensaver هستند.

internet explorer تعدادی از فایلهایش در ویندوز و تعدادی در program files قرار دارد.

ـ پوشه cookies (کلوچه) : در اینترنت وقتی وارد بعضی از سایت‌ها می‌شویم یکسری اطلاعات را در این پوشه قرار می‌دهند که هم خوب است و هم بد:

ـ می‌توانیم بگوئیم سیستم کوکی را نپذیرد یا همه کوکی ها را بپذیرد.

ـ کوکی سابقه ورود به یک جا را نشان می‌دهد.

ـ نسخه IE 5.5 وپائین‌تر از آن راهی برای پاک کردن کوکی ندارد و خودمان باید بصورت دستی آنرا پاک کنیم.

ـ internet explorer 6 – منوی delete cookies دارد.

ـ ویندوز xp نیز فایل delete cookies را دارد.

کوکی سابقه سایتهایی که ما رفته‌ایم برای ما نگه می‌دارند تا برای مراجعه مجدد دوباره کاری نکنیم.

ـ بعضی سایت‌های اینترنت متکی به کوکی‌اند و اگر کوکی را قبول نکنیم نمی‌شود وارد آن شد.

ـ فولدر commond : دارای دستورات است.

ـ فولدر cursore : شکلهای مختلف ماوس را درخود نگه می‌دارد. پسوند فایلهای موجود *.ani یا *.cur است. *.ani شکلهای ماوس متحرک و *.car شکلهای ماوس ثابت است.

توجه:

ـ برای برگشتن از عملی مثلاً فایلی که اشتباهی حذف شده است به شکل زیر عمل می‌کنیم:

کلیک راست روی desctop و انتخابundodelete فایل حذف شده باز می‌گردد.

ـ جهت قوی کردن سطل آشغال(Recycl Bin)می‌توان از نرم افزار (Norton Utility (NU استفاده کرد.

برنامه ها و خصوصیات آنها

برنامه‌ها و خصوصیات آنها:

برنامه‌ها دارای version های مختلف (نسخه) هستند و همچنین طریقه نصب هر برنامه با برنامه دیگر ممکن است متفاوت یا یکسان باشد.

هر برنامه تحت یک سیستم عامل نوشته می‌شود (برنامه‌های تحت داس ، برنامه‌های تحت ویندوز)

برنامه‌های تحت داس هنگام اجرا تمام صفحه را می‌گیرند ولی می‌شود این برنامه‌ها را تحت ویندوز اجرا کنیم اما برنامه‌های تحت ویندوز در محیط داس قابل اجرا نیستند.

برنامه‌های قدیمی که برای win3.1 نوشته شده‌اند برنامه‌های ۱۶bit اند و در محیط ویندوزهای جدید نیز اجرا می‌شوند.

برنامه‌های تحت ویندوز ۹۵ و بالاتر ۳۲bit هستند و در محیط ویندوز win3.1 اجرا نمی‌شوند و فقط در محیط win95 به بالا اجرا می‌شوند.

برنامه‌های مخصوص winNT روی ویندوزهای ۲۰۰۰ ، NT4 و XP اجرا می‌شوند.

توجه:

اگر برنامه‌ای به محیط تحت داس واقعی نیاز داشته باشد (مثل برنامه Instant.Artist) این برنامه‌ها را نمی‌توان در محیط ویندوز اجرا کرد، چون گرافیک ویندوز اجازه این کار را نمی‌دهد.

برنامه‌هائی که تحت داس واقعی فعال می‌شوند در محیط میلنیوم اجرا نمی‌شوند چون ویندوز میلنیوم restart به محیط داس ندارد.

آشنایی با registery :

ویندوز چهار فایل دارد که مهم‌اند و برنامه‌ها پس از نصب تنظیماتشان را در این فایلها یادداشت می‌کنند.

این چهار فایل عبارتند از :

۱ – user.dat 4 – system.dat 3 – win.ini 2 – system.ini

ـ برنامه‌های قدیمی که ۱۶bit اند تنها فایل‌های system.ini و win.ini را می‌شناسند.

ـ برنامه‌های جدیدتر که ۳۲bit اند روی هر چهار فایل فوق تغییراتی را انجام می‌دهند.

ـ هنگام اجرای برنامه ها از این چهار فایل استفاده می‌شود.

ـ مجموعه چهار فایل مذکور را بایگانی یا محضر خانه یا Registery می‌گویند.

ـ وقتی که چهار فایل مذکور تغییر می‌کنند سیستم چهار فایل قدیمی را یکی می‌کند و در یک فایل rb***.cab که می‌سازد، جا می‌دهد و آنرا در فولدر sysbackup قرار می‌دهد.

توجه: ابتدا یک فایل rb000.cab ساخته می‌شود و به مرور زمان که تغییرات انجام شده زیاد می شود سیستم کپی‌های دیگری را ایجاد می‌کند (حداکثر تا ۵ فایل : rb005.cab) و سیستم آنها را update می‌کند.

ـ به مرور زمان ویندوز به ترتیب فایلهای قدیمی را حذف می‌کند و فقط ۵ فایل آخر را نگه می‌دارد.

ـ یک نکته: برنامه‌هایی به نام tweak وجود دارد که با نصب آن میتوان در محضرخانه ویندوز تغییراتی را انجام داد: tweakui ، tweakall ، tweakme و tweakdun.

بهتر است جهت اطمینان قبل از دستکاری registery ما از چهار فایل اصلی (user.dat, system.dat, win.ini, system.ini) یک کپی بگیریم و به صورت بایگانی نگهداریم تا در صورت بوجود آمدن اشکالاتی در اثر نصب یک برنامه یا دستکاری ما که در محضرخانه ایجاد می‌شود بتوانیم فایلهای اصلی را برگردانیم.

registry ویندوز با نصب برنامه های مختلف کم کم خیلی بزرگ می‌شود و این باعث کند شدن سرعت ویندوز می‌شود که یا باید ویندوز را پاک کنیم یا با یک سری برنامه ها تا حدودی محضرخانه را تمیز کنیم. اما باید توجه کرد که کار با برنامه‌های تمیز کننده محضر خانه با احتیاط انجام شود.

ـ برنامه‌های اصلاح‌گر محتویات registry:

۱ – regclean

۲ – Nortun wini doctor که در داخل برنامه norton utility است.

ـ روش دیدن محتویات فایلهای system.ini و system.dat :

ok regedit تایپ شود run منوی start

ـ یک روش ایجاد تغییرات در فایلهای system.ini ، sini.ini بعلاوه قسمتهای دیگری از رجیستری:

msconfig ok Start run

این برنامه قسمت run از regirstry را در اختیار می‌گذارد.

طریقه نصب یا کپی برنامه:

۱ ـ نصب با setup.exe

۲ ـ کپی بر روی هارد بدون نصب

۳ ـ برخی برنامه‌ها نه فایل exe دارند و نه کپی می‌شوند مثل tweakui که نمی‌شود آنرا از nc یا از run (در منوی start) نصب کرد مثل Tweakui

ـ طریقه نصب برنامه tweak :

instal.inf ok کلیک راست روی My Computer CD-ROM Disc tweakui

ـ یافتن محل tweak:

ایجاد تغییرات روی رژیستری My Computer control panel → tweakui

ـ توسط برنامه tweak روی Registry ، روی ماوس، روی صفحه کلید می‌توان تغییراتی را انجام داد.

ـ روند بوت شدن ویندوز (BOOT):

به محض اینکه سیستم نوشت starting windows ، کلید F8 را کلیک می‌کنیم که منوی Boot ویندوز (startup windows) نمایش داده می‌شود (وقتیکه ویندوز اشکال دارد به این منو نیاز داریم)

ـ شامل چند قسمت است :

۱ ـ Normal : با انتخاب آن همان مسیر اولیه را انتخاب کرده ایم

۲ ـ logged : ویندوز مانند Normal بالا می آید اما مراحل بالا آمدن را در فایلی بنام Bootlog.txt می‌نویسد و در ریشه درایو C قرار می‌دهد. کاربرد این قسمت برای زمانی است که ویندوز دارای اشکال است و ما می‌خواهیم بدانیم ویندوز در کدام مرحله مشکل دارد لذا به این فایل می رویم و محتویات آنرا می‌بینیم.

۳ ـ Safe mode : هنگام اشکالات متعدد در ویندوز کابرد دارد. ما در اینجا راه انداز CDRom را نداریم و نمی‌شود در اینجا ویندوز را نصب کرد، برنامه‌های تحت داس در این شرایط اجرا نمی‌شوند و اگر ما آنها را اجرا کردیم احتمال آسیب دیدن سیستم وجود دارد و ما در اینجا ۱۶ رنگ داریم.

در کل در safe mode یک سری قسمتها مانند کارت گرافیک، Modem و CD Rom حذف می‌شوند. در واقع هنگامیکه ویندوز مشکل داشته است اما در Safe mode بالا می‌آید احتمالاً قسمتهای مذکور دارای اشکالند و ما می‌توانیم با حذف و نصب مجدد تک تک آنها اشکالات را برطرف کنیم.

۴ ـ step-by-step confirmation : تمام مراحل بالا آمدن را از ما تأئید می‌گیرد.

در این قسمت برای اجرای دستورات داخل autoexec ، config ، و قسمتی از registery که برای بالا آوردن ویندوز به آنها نیاز است، سیستم از ما تأیید اجرای آنها را می‌خواهد.

۵ ـ commond prompt only : فقط به سیستم عامل داس می‌رود. پس از انجام کارهایمان با تایپ win در اعلان داس می‌توانیم به محیط ویندوز برویم.

۶ ـ Safe mode common prompt only : شبیه قسمت پنجم به داس نیز دسترسی داریم.

۷ ـ previous version of ms-dos : بر روی برخی از سیستم‌ها دیده می‌شود. اگر در سیستم با fat16 ، سیستم داس وجود داشته باشد و بعداً ویندوز نصب شده باشد، این قسمت وجود دارد. ولی در fat32 این قسمت دیده نمی‌شود.

خلاصه‌ای از عملکرد کلیدها (جهت ورود به منوی start up ویندوز و بخشهای آن):

ـ F8: آمدن منوی فوق جهت انتخاب یکی از قسمتهای مذکور.

ـ F5 : رفتن مستقیم به safemode .

ـ F5 + Shift : ورود به commond prompt .

ـ Shift + F8 : ورود به step-by-step

آموزش کامپیوتر

اطلاعات هارد ابتدا وارد RAM شده سپس جهت پردازش به CPU ً می‌رود و بعد از انجام اعمالی بر روی اطلاعات و پردازش آنها مجدداً به RAM فرستاده شده و یا جهت ذخیره به هارد می‌رود و یا جهت نمایش و چاپ به دستگاههای خروجی می‌رود.

ـ بعد از دستور FDISK (قبلاً توضیح داده شده) می توان با تایپ دستور FDISK/STATUS موقعیت درایوها را دید.

ـ مرحله بعد: پس از پارتیشن بندی هارد باید آنرا FORMAT (قالب بندی) کرد.

ـ این مرحله نیاز به دیسک سیستم دارد.

ـ فرمت باعث ایجاد شیارهایی در روی هارد یا فلاپی می‌شود ..

جهت انجام عمل فرمت کردن هارد:

۱ ـ بعد از اینکه سیستم پارتیشن بندی شد، ابتدا سیستم را مجددا خاموش و روشن می‌کنیم (بوت کردن) وسپس از روی فلاپی یا CD فرمان: FORMAT C را تایپ می‌کنیم.

۲ـ کلید ENTER را برای تأیید می‌زنیم.

۳ ـ منتظر می‌مانیم تا درایو C: کاملاً فرمت شود (ضمناً هنگام عمل فرمت شدن پیشرفت فرمت بصورت درصد در آخرین خط فرمان داس نشان داده می‌شود).

توجه: درایو:A یا :B علامت درایو فلاپی‌اند و سایر درایوها (…,:C:,D:,E) نماینده هارد هستند و آخرین درایو موجود مربوط به CDROM خواهد بود.

جهت استفاده از درایوها تمام درایوها را به ترتیب FORMAT می‌کنیم.

پس از اتمام FORMAT جهت انتقال سیستم به دیسک سخت باید فایلSYS.COM درCD یا دیسکت BOOT وجود داشته باشد.

فایل: FILE

یکسری اطلاعات یا داده‌ها (DATA) هست که شامل (متن نوشتاری، تصویر، صوت، فرامین خاص برنامه نویسی و …) می‌باشد که در محیط داس دارای یک نام حد اکثر با ۸ حرف و یک پسو ند حداکثر با سه حرف می‌باشد بعلاوه یک نقطه مثال: AUTOEXEC.BAT یا ALI.TEXT .

در محیط ویندوز نام فایل می‌تواند تا ۲۵۶ حرف باشد. و پسوند۴ حرفی نیز میتواند باشد.

DIRECTORY یا FOLDER

اصطلاح DIRECTORY در محیط داس و FOLDER در محیط ویندوز استفاده می‌شود.

برای دسته بندی فایلها و دسترسی آسان به آنها پوشه‌هایی ایجاد می‌کنیم که نام آنها در محیط داس حداکثر ۸ حرف می‌باشد ومعمولا پسوندی ندارند.

(می توان فایلها را به کتابهای یک کتابخانه و دایرکتوریها را به قفسه‌های آن تشبیه کرد و یک مثال دیگر اینکه یک کمد اداری که حاوی تعدادی کشو و در هر کشو تعدادی پوشه و در هر پوشه تعدادی سند

وجود دارد را در نظر بگیرد که در این صورت هر کشو معادل یک DRIVE و هر پوشه معادل یک DIRECOTY و هر سند معادل یک FILE می‌باشد.)

FOLDER بزرگتر از FILE است و می‌توان در آن تعداد زیادی فایل قرار داد.

ـ ازمشخصات FILE: هر فایل تاریخ ساخت ، ساعت ساخت و سایز خاصی دارد.

ـ شناسایی پسوندها در FILEها:

۱ ـــ پسوند .BAT : یعنی فایل دستوری است و بنام Batch Fileخوانده می‌شود. در این فایل می‌توانیم فرامین را بصورت فایل متنی بنویسیم، فرمانی را اضافه کنیم یا حذف نمائیم.

۲ ـ پسوند .COM یا .EXE : فایل اجرایی است و به زبان ماشین است و نمی‌توانیم به آن فرامینی اضافه کنیم.

۳ ـ پسوند.SYS : یعنی فایلهای سیستم

۴ ـ .WRI یا .TXT یا .DOC : یعنی فایل متنی

۵ ـ .JPG یا PCX یا .BMP یا GIF فایل عکس است

۶ ـ .MID ، MP3 ، .WAV ، RMI فایل صوتی است

۷ ـ MPG، AVI ، DAT که فایل ویدیویی است.

۸ ـ DAT = DAT مخفف DATA است که با DAT شماره ۷ فرق دارد و به معنی فایل اطلاعاتی می‌باشد.

۹ ـ .BIN فایل مدیریت است.

فایلهای با پسوند EXE ، COM، BAT و SYS فایلهای مهم هستند.

نحوه ایجاد دیسک سیستم: اگر به طریقی خاص (بعداً توضیح می‌دهیم) سه فایل: IO.SYS و CAMMAND.COM و MSDOS.SYS را اول یک دیسک قراردهیم آن دیسک را دیسک سیستم یا دیسک BOOT یا BOOTABLE گویند. و این دیسک قادر به بالا آوردن سیستم است.

توجه: کنار این فایلها دردیسک مذکور یکسری فایلهایی را بنام: SYS.COM ، FDISK.EXE و FORMAT.COM جهت استفاده‌های بعدی باید قرار دهیم.

ـ فایلهای .COM ، فایلهای کوچکی‌اند که در قسمت حافظه قرار می‌گیرند.

توجه: در دیسک BOOT به دلخواه میتوان یکسری فایلهای دیگر جهت راه اندازی CDROM و راه اندزای ماوس (MOUSE) قرار داد که البته این فایلها نیز مورد نیاز می‌باشند.

انواع دستورات داده شده به کامپیوتر:

الف) دستورات داخلی: فایلی بنام این دستورات وجود ندارد و وقتی سیستم بالا می‌آید کامپیوتر (سیستم) از قبل خودش این دستورات را می‌داند و در COMMAND.COM قرار دارند.

ـ توجه: ویندوز و داس به COMMAND.COM نیاز دارند و درصورت نبودن آن نه ویندوز و نه داس بالا نمی‌آیند (فایل COMMAND.COM یک فایل مفسر فرمان است)

فرمانهای داخلی آن دسته از فرمانها هستند که با روشن کردن کامپیوتر و راه اندازی سیستم، از روی دیسک به حافظه RAM آورده شده و در آنجا به صورت ماندگار باقی می‌مانند. برای پیدا کردن این فرمانها نیازی به جستجو در دیسک‌ها نخواهد بود. برخی از فرمان‌های

داخلـــی عبارتنـــد از: DIR، MD، RD، CD، CLS، VER، DATE، TIME، PROMPT، PATH، SET، VOL، COPY، TYPE، REN و VERIFY.

فرمانهای خارجی أن دسته از فرامین هستند که به صورت فایل بر روی دیسک قرار دارند. هنگام صدور یک فرمان خارجی، سیستم عامل فایل مورد نظر را از روی دیسک به حافظه RAM منتقل نموده، آنرا اجرا می‌نماید، چنانچه فایل مربوط به فرمان خارجی، بر روی دیسک وجود نداشته باشد، پیام زیر از سوی سیستم بر روی صفحه نمایش ظاهر خواهد شد.

BAD COMMAND OR FILE NAME

ب) دستور خارجی: برای اجرا شدن آن باید فایل مربوط به آن را داشته باشیم مثل دستور FORMAT یا FDISK یا دستور SYS

ـ فایل SYS.COM برای اجرای دستورSYS نیاز است این دستور قادر است سیستم را منتقل کند با این دستور میتوان سه فایل ، IO.SYS COMMAND.COM و MSDOS.SYS را منتقل کرد.

دستور SYS دو فایل اصلی IO.SYS و MSDOS.SYS را در سکتور صفر ، قطاع صفر قرار می‌دهد.

روش اجرای دستور SYS:

A: نـــام درایـــوی اســـت کـــه می‌خـــواهیم سیســـتم بـــه آن منتقـــل شود. C:/>SYS A:

گاهی اوقات دستور SYS فایل COMMAND.COM را که مخفی است منتقل نمی‌کند که باید با استفاده از دستور COPY (بعداً توضیح داده می‌شود) آن را منتقل کنیم.

دستور SYS با دستور FORMAT را می‌شود بطور همزمان انجام دهیم:

مثال: C:/>FORMAT/S A: که بعد از انجام دستور سیستم, پیغامی مبنی بر اینکه سیستم منتقل شده است صادر می‌کند (System transferred)

پس از انجام این مراحل کامپیوتر از ما می‌خواهد برای درایو FORMAT شده نام انتخاب کنیم

دستور فرمت جهت قالب بندی دیسک صادر میگرددو….

به پسوند S ، سویچ گفته می‌شود.

ـ Q نیز یک سویچ است.

یکی از فرمانهای سویچ فرمت فرمان /Q است

ـ وقتی هارد یا درایوی که قبلاً FORMAT شده را مجددا بخواهیم فرمت کنیم فرمان FORMAT/Q می‌دهیم تا سریعاً مراحل FORMAT درایو به پایان برسد

FORMAT به شکل اولیه که توضیح دادیم FORMAT با سطح پائین است و LOW-LEVEL FORMAT هم گفته می‌شود.

نتیجه: پس از اولین بار که دیسکی را با دستور FORMAT قالب بندی کردیم می‌توانیم برای FORMAT های آینده درایوها از دستور فورمت با Q استفاده کنیم.

C:/>FORMAT/Q A:

ـ دستور FORMAT به همراه انتقال سیستم:

C:/>FORMAT/Q/S A:

A: نام درایو می‌باشد.

بین / (اسلش) و FORMAT چه فاصله باشد چه نباشد مهم نیست:

ـ در سیستم عامل DOS برای ایجاد یک دیسکت سیستم از طریق هارد مراحل زیر را انجام می‌دهیم

A: SYS C:

که در اینجا COMMAND.COM بصورت خودبخودی منتقل می‌شود و در صورت مخفی بودن میتوان آنرا بصورت معمول کپی کرد.

از ویندوز از طریق MSDOS Prompt از منوی START به محیط DOS می‌رویم یا از همان ابتدای بالا آمدن سیستم به محیط DOS می‌رویم.

نحوه خروج از DOS و ورود به محیط ویندوز با تایپ EXIT است.

ـ دستور DATE یک دستور داخلی است و در COMMAND.COM است و تاریخ را تعیین می‌کند.

دستور TIME برای نشان دادن و یا تغییر زمان بکار می‌رود.

دستور DIR فهرست گیری از مخازن داخل دایرکتوری است (یا درایو یا هر چیزی) و محتویات را نشان می‌دهد.

مثال:

```
C:>ABBASDIR

 VOLUME IN DRIVE D HAS NO LABEL

 VOLUME SERIAL NUMBER IS 1153-16FF

 DIRECTORY OF  C:>ABBAS

                                 ALI

AUTOEXEC  BAT                    ۱۲۰٫۴۶۶
                    ۲۸/۰۴/۰۰      ۲:۵۳A    AUTOEXEC.BAT

BOOK        TXT                  ۲۹۱٫۴۰۸
                    ۲۵/۰۸/۰۲      ۷:۰۳P    BOOK.TXT

COMMAND           COM            ۲۸۸٫۴۰۱
                    ۲۸/۰۴/۰۰      ۳:۴۴P    COMMAND.COM

                                 DOS

LOTUSB~D         PIF      ۴۱۴٫۲۷۲      ۰۱/۰۴/۰۰
                                  ۹:۴۷A   LOTOUSBOLD.PIF

REZA          BAT                    ۱۱۱٫۰۰۲
                    ۰۱/۰۳/۰۰      ۵:۳۰P    REZA.BAT

                                 WINDOWS

                                   ZAR76

FILE(S)                                  ۴
                                  ۱٫۳۱۶٫۵۳۹      BYTES

DIR(S)                  ۹۱۷٫۴۷۱٫۲۳۲      BYTES          ۴
```

FREE

D:>ABBAS

در این مثال با نوشتن دستور DIR در مقابل اعلان داس (C:>ABBAS) و زدن کلید (ENTER) نتیجه به صورت زیر دیده می‌شود که در واقع تمام فایل‌ها و دایرکتوریهایی که از نوع غیر پنهان هستند مشاهده می‌شود. (منظور از پنهان و غیر پنهان یک نوع خصوصیت برای فایل‌ها و دایروکتوریها می‌باشد و با دادن خصوصیت پنهان به فایل‌های مهم می‌توان آنها را از دید مخفی کرد و خصوصیات دیگر شامل آرشیو ، خواندنی و سیستمیک می‌باشد. در سیستم عامل داس جهت تغییر خصوصیت یک فایل از دستور ATTRIB استفاده می‌شود. فایلهای پنهان +H هستند فایلهای سیستمیک +S هستند، فایلهای خواندنی +R هستند و فایلهای آرشیو +A هستند. فایلهای AHRS هر چهار خصوصیت را دارند. مثل فایلهای مهم IO.SYS و MSDOS.SYS).

نکته:

این علامت در مقابل بعضی کلمات هنگام نمایش فهرست (DIR) به معنی این است که نام مورد نظر یک دایرکتوری می‌باشد. و اگر فایل باشد در مقابل آن یک پسوند که شامل سه حرف یا کمتر است نمایش داده می‌شود. مثلاً TXT در مقابل نام فایل ALI که نشان دهنده پسوند فایل ALI می‌باشد. ضمناً دایرکتوریها هرگز پسوند ندارند.

دستور DIR سویچ‌هایی نیز دارد از جمله /O و /P و /Eو /Sکه بعد از دستور با فاصله یا بدون فاصله نوشته می‌شود.

اگر از دستور DIR/P استفاده کنیم نتیجه بصورت صفحه به صفحه نمایش داده می‌شود و البته برای نشان دادن هر صفحه باید یک کلید را فشار دهید تا صفحه بعد نمایش داده شود. این سویچ برای دایرکتوریهایی که درون آنها فایل‌ها و دایرکتوریهای زیادی باشد بسیار مفید است.

اگر از دستور DIR/O استفاده کنیم نتیجه بصورت مرتب شده بر اساس حروف الفبا نمایش داده می‌شود. البته دایرکتوریها را در ابتدا و بعد فایلها را مرتب شده بر اساس حروف الفبا نمایش می‌دهد. SET DIRCMD=/O/P

] اگر از سوئیچ /E استفاده کنید بر اساس پسوند فایلها مرتب

می‌شود.

سویچ /S جهت یافتن یک فایل در یک درایو و یا یک دایرکتوری استفاده می‌شود.

مثلاً اگر C:ABBAS ALI.TXT DIR/S/P را تایپ کنیم نتیجه آن نمایش دادن کلیه فایل های ALI.TXT در دایرکتوری ABBAS و تمام دایرکتوریهای موجود در دایرکتور ABBAS می‌باشد. سویچ /A.H.R.S برای یافتن فایلهایی که خصوصیات خواندنی، آرشیو، سیستمیک و پنهان را دارند بکار می‌رود.

:WILDCARDS

شامل دو کاراکتر * و ؟ می‌باشند که جایگزین اسم فایل و پسوند فایل می‌شوند.

استفاده از این دو کاراکتر سبب می‌شود که داس کلمات یا حروف را نادیده بگیرد.

مثال:

C:Â DIR *.* این دستور سبب می‌شود که فهرستی از ریشه درایو C گرفته شده که شامل تمام فایل ها با هر پسوندی می‌باشد.

D:>DIR ???.???? این دستور سبب می‌شود که فهرستی از ریشه درایو D: گرفته شود که شامل تمام فایلهای چهار حرفی وکمتر با هر پسوندسه حرفی یا کمترمی‌باشد.

E:DIR/P/S *.BMP تمام فایلهای تصویری با پسوند BMP در ریشه درایو E را پیدا کرده، صفحه به صفحه نمایش می‌دهد.

?.D:>DIR A??C این دستور تمام فایلهایی که چهار حرفی بوده ، کاراکتر اول آنها A و کاراکتر دو و سوم هر چی و کاراکتر چهارم C و فقط با پسوند یک حرفی هستند را فهرست می‌کند.

در فایل Autoexec.Bat می‌توان دستوری داد که همیشه خروجی دایرکتوری را صفحه بندی شده و براساس ترتیب حروف الفبا فایلها باز شوند. Set dirCMD=/o/p

دستور VER :ورژن سیستم عامل را نشان می‌دهد.

هر نرم افزار یک ورژن یا نسخه دارد که مهم است .

دستور C: یا D: یا E: یا … برای تعویض درایوها بکار می‌رود.

] مثلاً با تایپ C:>D: و زدن اینتر نتیجه به صورت D:> می‌باشد. یعنی از درایو C:> به D:> منتقل شده‌ایم .

دستور DOSKEY : (دستورخارجی)

وقتی که این دستور را در مقابل اعلان داس نوشته و اینتر بزنیم از این به بعد دستورات بعدی که به کامپیوتر می‌دهیم در حافظه کامپیوتر ضبط شده و برای اجرای مجدد کافی است که از دکمه‌های جهت دار یا فلش مانند (AROW KEY) و یا از دکمه‌های فرمان (…,F7,F2) استفاده کنیم. دکمه F7 می‌تواند لیست تمام دستوراتی را که پس از دستور DOSKEY اجرا شده است را نمایش دهد.

دستور DOSKEY را می‌توانیم در فایلی بنام AUTOEXEC.BAT نیز تعریف کنیم که پس از روشن شدن کامپیوتر در محیط داس خودبخود اجرا شود.

دستور MD:برای ایجاد یک دایرکتوری به کار می‌رود.

مثال:C:MD ALI که نتیجه آن ساختن دایرکتوری ALI در ریشه درایوC می‌باشد.

دستور / ? : این فرمان برای کمک گرفتن از سیستم عامل جهت شناسایی دستورات.

مثال:c:>dir/? با اجرای دستور مذکور سیستم عامل داس اطلاعاتی را در مورد فرمان dir به ما می‌دهد.

همچنین c:>help dir نیز این کار را می‌کند که یک دستور خارجی است .

برای خارج شدن از محیط داس به ویندوز مراحل زیر را انجام می‌دهیم.

۱ ـ نوشتن cd/ و زدن اینتر

۲ ـ نوشتن win و زدن اینتر و یا نوشتن exit و زدن اینتر

منبع:پویا پردازان نوین

چگونه کامپیوتر دسکتاپ خود را کاملا تمیز کنیم؟!

کامپیوتر شما همانند ماشین، خانه و حتی خودتان نیاز دارد هر از چند گاهی بخوبی تمیز شود و از تلنبار شدنِ گرد و غبار و در نتیجه گرم شدن بیش از اندازه اش جلوگیری شود. این عمل بسیار ساده است و تنها حدود ۲۰ دقیقه زمان می برد. به همین خاطر ما امروز بنا داریم نحوه تمیز کردن موثرِ درون کامپیوترتان را پوشش دهیم.

نکته مهم: این مقاله نحوه تمیز کردن کاملِ هر چیز درون کامپیوتر را نشان می دهد. اگر نیازی نمی بینید ضرورتی ندارد که قطعاتی مانند RAM و یا کارت گرافیک را خارج نمایید. ما فقط به نحوه تمیز کردن کامپیوتر بگونه ای منظم می پردازیم.

هر از چند وقتی می بایست کامپیوترم را تمیز کنم؟

بسه به محیط اطرافتان، ممکن است در مقایسه با دیگران به دفعات زیاد (یا کم) نیاز به تمیز کردن کامپیوترتان داشته باشید. در این زمینه مکانِ قرار دادن کامپیوتر مهم می باشد؛ نگهداری کامپیوتر بر روی کف باعث می شود گرد و غبار، مو، سلول های پوست و پُرزهای قالی به راحتی وارد آن شوند. اما اگر کامپیوترتان را بالاتر از کف

اتاق قرار دهید – مثلا روی میز – ذرات، امکان دسترسی کمتری به درون کامپیوتر را خواهند یافت.

اگر نزدیک کامپیوترتان سیگار بکشید، خاکسترها و مواد شیمیاییِ سیگار می توانند درون فن ها و دیگر نقاط کامپیوترتان انباشته شوند. پاک کردن کامپیوتر از این مواد در دوره های شش ماهه می تواند عملکرد آن را افزایش دهد.

اگر حیوان خانگی دارید، نمی توان موهایی که از پوست آن ها بر روی کف میریزد را ندیده گرفت. در این حالت بخش های درون کامپیوترتان و بخصوص فن ها در معرض مسدود شدن توسط آن موها می باشند.

خوردن و یا آشامیدن در کنار کامپیوتر امری نامعمول نیست، اما آگاه باشد که در صورت انجام چنین کارهایی می بایست بیشتر از قبل به تمیز کردن کامپیوتر و دستگاه های جانبی اش بها دهید.

تمام چیزی که می خواهیم بگوییم این است که اگر مواردی که در بالا بدان ها اشاره شد، شامل حال شما می شوند، پیشنهاد می کنیم کامپیوترتان را هر سه تا شش ماه یکبار تمیز کنید. همیشه اگر کامپیوترتان بطور غیرمعمولی شروع به گرم کردن کرد، آن را به منظور بررسی تجمع گرد و غبار و یا مو باز کرده و سپس آن را تمیز نمایید.

آماده سازی

هیچ گاه کامپیوترتان را به هنگامی که روشن است و یا کابلی به آن متصل است باز نکنید. بسیار ایمن تر است که قبل از هر کاری تمام لوازم جانبی از قبیل کابل های USB، کابل های صدا، کابل های تصویر(گرافیک)، و □□□□□ کابل برق را از کامپیوتر جدا کنید.

هیچگاه سعی **نکنید** کامپیوتر را هنگامی که در مدارهایش الکتریسیته جریان دارد تمیز کنید. مطمئن شوید که کابل برق جدا شده است.

اکنون کامپیوترتان را به مکانی که دارای تهویه مناسب است – همچون حیاطِ پشتی و یا گاراژ – منتقل نمایید. توجه به این نکته مهم است، زیرا که اگر درون کامپیوتر گرد و غبار انباشته شده باشد تمام آن ها در محیط اطراف پراکنده خواهند شد. تنفس گرد و غباری که طی زمان انباشته شده نمی تواند برای سلامتی شما سودمند باشد.

اگر دارای محدودیت مکانی هستید، یک جاروبرقی (**نه** برای تمیز کردن درون کامپیوتر) در کنارتان قرار دهید چرا که برای استفاده های بعدی به آن احتیاج پیدا می کنید و اگر نگران تنفس گرد و غبار هستید، همواره می توانید از یک ماسک گرد و غبار ارزان قیمت (کمتر از ۵ دلار) استفاده نمایید.

ابزار مورد نیاز:

قبل از این که شروع به باز کردن کیس کامپیوتر کنید، نیاز خواهید داشت ابزار تمیز کردنتان را مهیا کنید. ما قویا توصیه می کنیم که از جاروبرقی استفاده نکنید. استفاده از جاروبرقی می تواند باعث ایجاد □□□□ □□□□ شود، این □□□ می تواند بطور بالقوه باعث سوختن قطعات مهم الکتریکی مادربوردتان (همچون کارت گرافیک) و دیگر اجزای درون کامپیوتر شود. این ایده خوبی نمی باشد، پس خودتان را از دردسر استفاده از جاروبرقی برهانید و یک قوطی هوای فشرده تهیه کنید.

در این جا چند ابزاری که برای تمیز کردن کامپیوترتان نیاز خواهید داشت ذکر شده اند:

- مجموعه سخت افزاری که دارای درایورهای پیچ شده باشد
- قوطی هوای فشرده
- پارچه ی تمیزکاری
- بست پلاستیکی (اختیاری)
- قیچی (اختیاری)
- پنبه گوش پاک کن (اختیاری)
- چسب حرارتی (اختیاری)
- خودکار یا مداد (اختیاری)

یکی از خوانندگان ما، پیشنهاد کرده بود وقتی امکان استفاده از قوطی هوای فشرده را نداریم از یک قلم موی کوچک نقاشی برای زدودن گرد و غبار استفاده کنیم. برخی از ابزاری که ما معرفی کرده ایم اختیاری هستند، پس اگر تعدادی از آن ها را در اختیار ندارید دچار استرس نشوید. خودِ ما نیز تنها چند عدد از آن ها را داشتیم و اکنون می خواهیم با همان ها کار بزرگی را مدیریت کنیم!

اکنون که در مکانی با تهویه مناسب و ابزار مورد نظرتان قرار گرفته اید، می توانیم فرایند آماده سازی را با باز کردن درب کیس کامپیوتر آغاز کنیم. کیس های کامپیوتر با هم تفاوت هایی دارند. اگر تاکنون هرگز درب کیس تان را باز نکرده اید و یا برای باز کردن آن به زحمت افتاده اید از کتابچه راهنمای کامپیوترتان استفاده نموده و یا بطور آنلاین در اینترنت راهنمای مخصوص به مدل کیس تان را جستجو نمایید.

کیسی که ما استفاده می کنیم Sigma Luna WB می باشد و همچون اغلب آن ها نیاز داریم دو عدد پیچ را باز کرده و پنل کنار آن را به سمت خارج بکشیم، خب، اکنون کامپیوتر ما باز است!

در این مرحله ممکن است مجبور باشید هر کابلی را از پنل جانبی کیس جدا نمایید.

برای ساده تر کردن فرایند تمیزکاری، بهتر است هر قطعه ای که می شود به آسانی جدا کرد را از کیس خارج کنید. بیشترِ کامپیوترهای رومیزی به شما اجازه می دهند رم ها، کارت های گرافیک و هارد درایوها را خارج سازید.

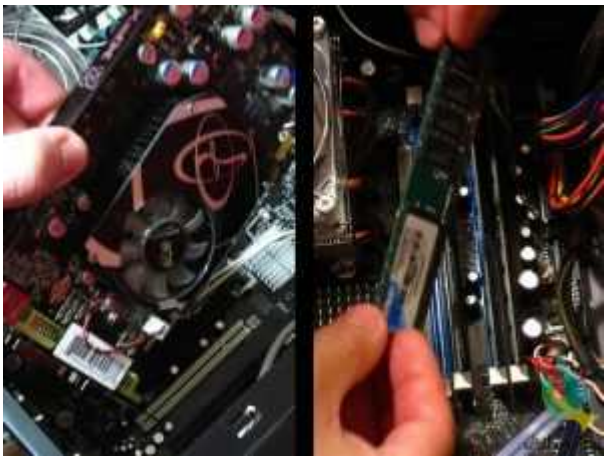

ما توصیه می کنیم CPU را از مادربورد جدا نکنید، زیرا چسب حرارتی

ای که برای انتقال گرما از قسمت بالای پردازنده به فن مورد استفاده قرار گرفته نیاز دارد هربار که فن جدا می شود، مجددا جایگزین گردد. اگر به چسب حرارتی مجهز شده اید و می خواهید CPU را جدا کنید، مطمئن شوید که توسط مالیدن الکل به سطح مورد نظر و استفاده از یک پارچه نرم، مابقی چسب حرارتی قدیمی ای که بر روی CPU به جا مانده را تمیز کرده باشید. هنگامی که کامپیوتر را تمیز کردید از یک لایه ی تازه چسب حرارتی برای چسباندن فن استفاده نمایید.

بیشتر افراد نیاز ندارند CPU و فن CPU را جدا کنند. با توجه به این نکته که گرد و غبار به سختی می تواند راه خود را به سمت سوکت CPU پیدا کند، جدا سازی آن چندان منطقی نمی باشد. به هر جهت، اگر در حال تمیز کردن کامپیوترتان هستید چه دلیلی وجود دارد که همه ی راه ها را امتحان نکنید؟ انتخاب با خودِ شماست.

تمیز کردن

برای آغاز فرایند تمیز کردن، کار را با لوازم جانبی ای که جدا کرده ایم شروع کنید. قوطی هوای فشرده تان را بردارید و ماشه را فشار داده و جریان هوای فشرده را به سمت قسمت هایی که گرد و غبارِ بیشتری انباشته شده اند روانه سازید. ما در حال تمیز کردن کارت گرافیک قدیمی مان (که هیچگاه توجهی به آن نشده) هستیم، همانگونه که مشاهده می کنید در اطراف پورت های DVI مقدار زیادی گرد و غبار انباشته شده. اگر در حال تمیز کردن کارت گرافیکی هستید که فن دارد، برای این که در هنگام استفاده از هوای فشرده جلوی چرخش پره های فن گرفته شود می توانید از یک مداد یا خودکار که بین آن ها قرار خواهند گرفت ،استفاده کنید.

در ادامه نوبت به درون کیس کامپیوتر می رسد. اجازه دهید با زدودن ذرات گرد و غباری که احتمالا راهشان را به درون اسلات رم پیدا کرده اند، کار را شروع کنیم. قوطی هوای فشرده را در دست بگیرید و آن را به سمت یک اسلات رم هدف بگیرید، ماشه را فشرده و نگه دارید، آن را به سمت پایین و تمامی سطح اسلات حرکت دهید. این عمل را بطور جداگانه برای هر اسلات تکرار کنید.

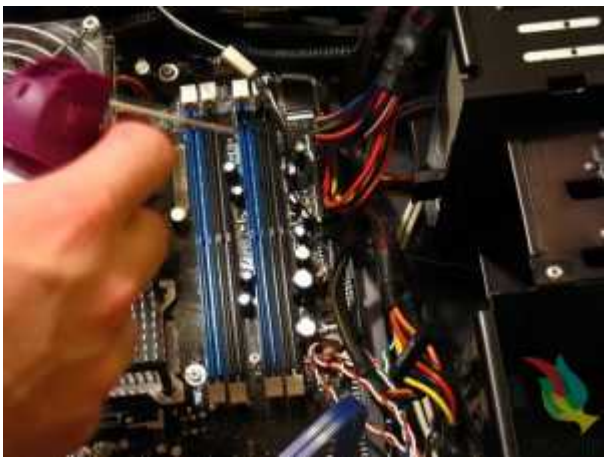

اکنون می خواهیم به سراغ تجهیزات بزرگترِ درون کیس همچون فن CPU و منبع تغذیه برویم. مجددا توصیه می شود برای جلوگیری از چرخش پره های فن به هنگام اسپری هوا از یک خودکار و یا مداد استفاده نمایید. از قوطی هوای فشرده تان برای از بین بردن تمامی ذرات گرد و غبار استفاده نمایید.

همچنین شما می توانید فن را به وسیله مالش پنبه گوش پاک کن به سطح پره ها و جمع آوری گرد و غبار تمیز کنید. انجام این عمل اندکی ملال آور است، اما آن را زیباتر می کند، فن را در انتها تمیز کنید.

بدون شک در کف کیس تان مقداری گرد و غبار انباشته شده است. می توانید با اسپری هوای فشرده و پراکنده کردنشان کار را شروع کنید. اگر هنوز هم مقداری از آن ها به کیس چسبیده بود می توانید برای زدودنشان از یک پارچه نم دار استفاده کنید. مطمئن شوید پارچه تان□□□ نباشد اما □□ □□□ چرا. این گام را برای تمام گوشه های کیس تان تکرار کنید تا میزان گرد و غبار به حداقل رسیده و یا بطور کامل از میان برود.

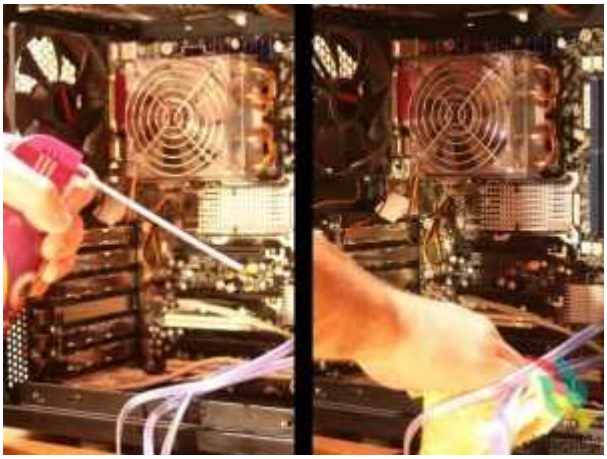

در نهایت، فراموش نکنید تمام فن ها، پورت ها و یا محفظه هایی همچون آن ها که در بالا اشاره شد، را پاک کنید.

دسته بندی کابل ها (اختیاری)

این گام اختیاری می باشد و برای کامپیوترهایی پیشنهاد می شود که بطور سفارشی مونتاژ شده اند. کابل های کامپیوترهایی که قطعاتشان به طور مجزا سرهم بندی شده اند برخلاف آن هایی که در کارخانه های حرفه ای تولید شده اند، از همان ابتدا به گونه ای مناسب جایگذاری نشده اند. بنابراین برای داشتن امنیت و نیز سازماندهی بیشتر در داخل کیس بهترین راه استفاده از بست های پلاستیکی می باشد. مسلما شما مایل نیستید کابل های تان درون فن CPUو یا دیگر فن های کامپیوتر گرفتار شوند.

برای شروع به یک بسته از بست های پلاستیکی نیاز خواهید داشت. اندازه این بست ها اهمیتی ندارند زیرا که متناسب با نیازمان انتهای آن ها را قطع خواهیم نمود. در این جا ما از بست های چهار اینچی استفاده کرده ایم.

در ابتدا کار را با قطع اتصال تمام آن کابل هایی که می خواهید به هم گره بزنید، آغاز نمایید. برای این که بعدا به هنگام جازدن کابل ها به مشکلی برنخورید می توانید مکان و رنگ کابل ها را

یادداشت کنید.

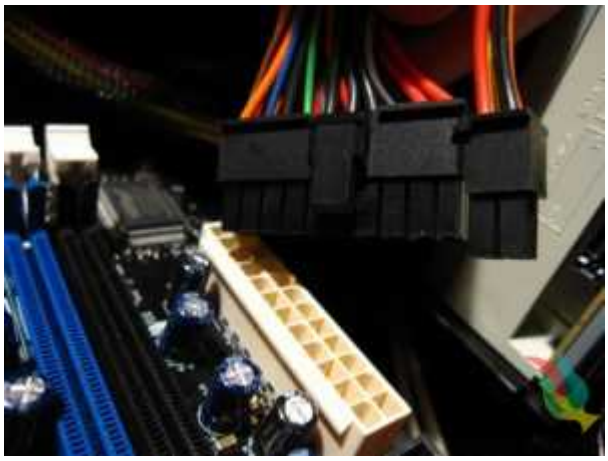

هنگامی که کابل یا مجموعه ای از کابل های گروه بندی شده را برحسب تمایلتان جدا نمودید، بست پلاستیکی را به دورشان پیچانده و نوک باریکِ انتهایی اش را درون شکاف انتهای بست قرار دهید. سپس بست را به وسیله کشیدن انتهای باریکش محکم کنید و تا آن جا ادامه دهید که سفت کردنِ بیشتر مقدور نباشد. در انتها نیز قیچی را برداشته و قسمت اضافی آن را جدا کنید.

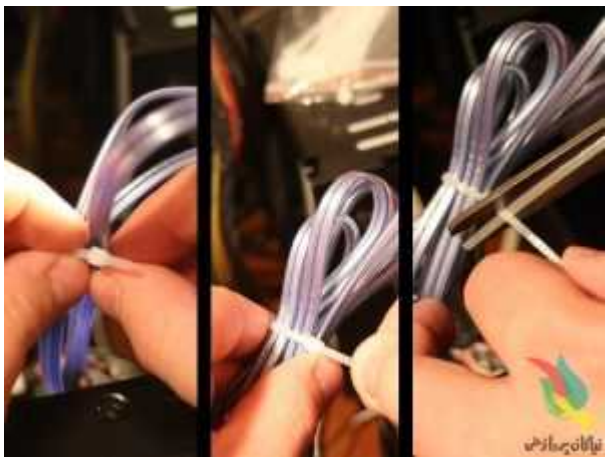

این گام را تا آن جا که ممکن است در مورد کابل ها تکرار کنید.حال می توانید کابل های دسته بندی شده را بگونه ای قرار دهید که تا حد امکان در نظر نیایند و با این روش کاری کنید که درون کامپیوترتان تمیزتر به نظر برسد.

برآمد:

مجددا کابل ها به جای صحیحِ سوکت هایشان متصل کنید. اگر مکان کابل ها را فراموش کرده اید به یادداشتی که در گام قبل نوشته بودید مراجعه نمایید. هم چنین به خاطر داشته باشید تمام لوازم جانبی ای (از قبیل کارت گرافیک و RAM) که قبلا جدا کرده بودید را مجددا در سوکت های مناسبشان قرار دهید.

درون و بیرون کامپیوتر شما می بایست به خوبیِ یک کامپیوتر نو به نظر برسد. ما در انتهای این پست کامپیوترمان را از گرد و غبار، مو، ذرات پوست و دیگر آلودگی ها پاک کردیم. توجه نمایید که کابلهایتان می بایست بگونه ای منظم مدیریت شده و به دور از فن ها و تجهیزات حساس نگهداری شوند. اگر قبلا با موضوعِ گرم شدن کامپیوترتان مواجه بودید، اکنون باید بدانید که این امر مربوط به گذشته بوده! و در انتها یادآوری می کنیم برای افزایش راندمان کامپیوترتان، فراموش نکنید هر ۳-۶ ماه یکبار آن را تمیز کنید.

چرا لپ تاپ داغ می کند؟

چرا لپ تاپ ها گاه بیش از حد گرم می شوند؟ علت داغ شدن لپ تاپ چیست؟ آیا ایجاد حرارت زیاد توسط لپ تاپ باعث بروز مشکلاتی برای دستگاه می شود؟

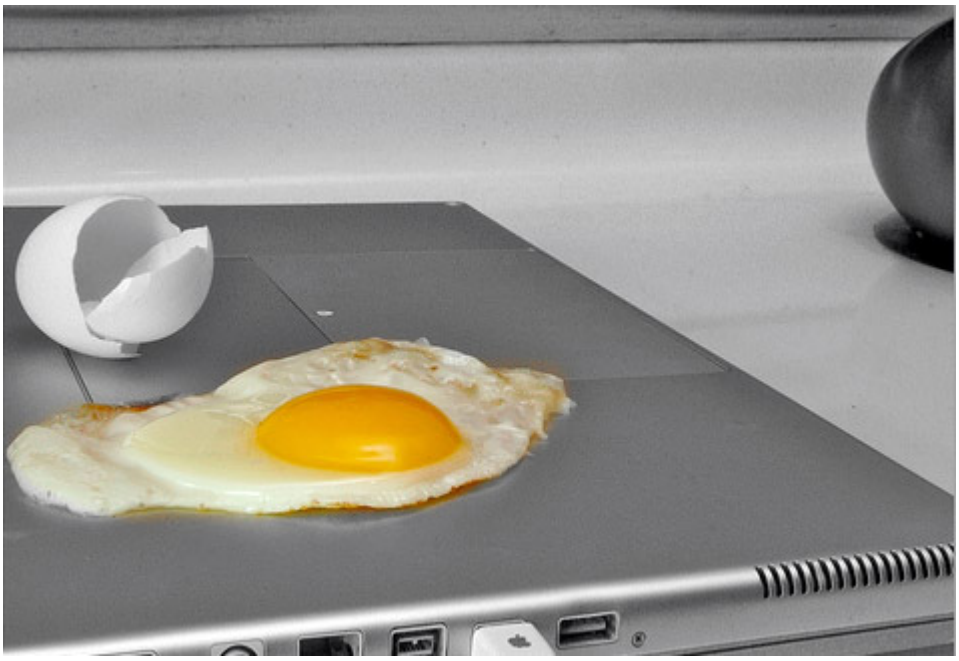

چه کنیم که اصلا لپ تاپمان حرارت زیادی ایجاد نکند؟

اینها سوالاتی هستند که مطمئنا تمام کاربران لپ تاپ با آن مواجه بوده یا هستند. این موضوع با توجه به رشد قیمت این کالا اهمیت بیشتری نزد کاربران یافته و به همین دلیل کاربران این کالای پرکاربرد همواره به دنبال روش هایی برای کاهش حرارت یا استفاده از روش هایی برای کاهش خسارات ناشی از گرمای بیش از حد لپ تاپ هستند.

از استفاده از دستگاه های جانبی نظیر فن های خنک کننده یا cool padها که بگذریم، برخی از شرکت های تولیدکننده از قطعاتی نظیر مادربوردهایی با قابلیت ایجاد گرمای کمتر یا حتی خنک کنندگی

سیستم استفاده می کنند که البته لپ تاپ های این چنین بسیار گران قیمت هستند. به همین دلیل توجه به نکاتی برای کاهش دمای دستگاه می تواند کمک بزرگی به کاربران باشد؛ نکاتی که در این بخش ما به شما گوشزد می کنیم. اگر نگران سلامت لپ تاپتان هستید، این مطلب را بخوانید:

چرا لپ تاپ داغ می کند؟

حقیقت این است که گرمای لپ تاپ ناشی از فعالیت قطعات کامپیوتری نظیر مادربورد، کارت گرافیک و… است. این اتفاقی است که برای تمام کامپیوترهای همراه از کامپیوترهای رومیزی بزرگ گرفته تا لپ تاپ و تبلت رخ می دهد.

البته کامپیوترهای رومیزی شخصی به دلیل اینکه بزرگ هستند، فضای بیشتری برای هوای ورودی به فن و گردش آن در دستگاه دارند.

به همین دلیل گرمای پی سی ها به اندازه لپ تاپ ها به چشم نمی آید. در مورد لپ تاپ ها اما علت اصلی اندازه آنها نیست. کوچک بودن آنها به این معناست که تمام قطعات باید فشرده تر شوند و در این مکان کوچک، فضای کمی برای جریان هوا وجود دارد.

به بیان ساده، مشکل داغ شدن بیش از حد به دو دلیل در لپ تاپ ها رایج تر از دسک تاپ ها است. اول، از آنجا که لپ تاپ ها کوچک تر از دسک تاپ ها هستند، قطعات الکترونیکی آنها از چیدمان فشرده تری برخوردارند و فاصله کمتری نسبت به یکدیگر دارند.

به دلیل نزدیکی بیش از حد و همچنین از آنجا که بدنه یک لپ تاپ بسیار باریک است، فضای چندانی برای انتشار گرما وجود نخواهد داشت. موضوع بعدی به تغذیه برق مربوط می شود. هر چه لپ تاپ ها به پردازنده های قدرتمندتری مجهز می شوند و سیستم های عامل به قدرت پردازش بیشتری برای اجرای خود نیاز پیدا می کنند، گرمای بیشتری در داخل کیس تولید می شود.

البته تولید کنندگان لپ تاپ از این موضوع آگاه هستند و مکانیزم های گوناگونی در داخل محصولات خود تعبیه کرده اند تا این حرارت را دفع کنند. پنکه ها، حرارت گیرها و دریچه های هوا همگی برای خنک نگه داشتن یک لپ تاپ در هنگام کار تلاش می کند.

با این حال، گاهی اوقات این امکانات هنوز کافی نیستند. داغ شدن

بیش از حد می تواند هنگامی که یک پنکه به طور صحیح کار نمی کند و یا در صورت بروز سایر معایب، روی دهد. در عین حال، گاهی اوقات این مشکل بیشتر به خطای کاربر مربوط می شود تا خود ماشین. بنابراین بهتر است راهکارهایی را به کار گیریم تا لپ تاپمان بیش از حد داغ نشود.

صدمات ناشی از حرارت زیاد لپ تاپ:

اکثر لپ تاپ های موجود در بازار و به ویژه نمونه های اولترا یا فوق باریک، دارای مادربوردهای بسیار ظریف و پیشرفته ای هستند که به گرما بسیار حساسند، به علت فشرده بودن قطعات در کنار یکدیگر در صورتی که یک قطعه آسیب ببیند، امکان آسیب دیدگی قطعات دیگر نیز بسیار وجود دارد.

همچنین از مهم ترین عوامل آسیب رسان به قطعات داخلی کامپیوتر از جمله مادربورد و کارت گرافیک آن بورد لپ تاپ ها، دمای قطعات داخلی سیستم است که با استفاده از چند سنسور اندازه گیری می شود. مشکل دیگری که ممکن است داغ شدن بیش از حد لپ تاپ ها برای کاربر ایجاد کنند آتش گرفتن دستگاه است. اتفاقی که بارها برای لپ تاپ ها افتاده است و شرکت های عرضه کننده نسبت به جمع آوری این لپ تاپ ها از سطح بازار هشدار داده اند.

بروز ایراداتی برای باتری و شارژر، آسیب دیدن صفحه نمایش و پرش های گاه و بی گاه، ایجاد سرو صدای زیاد و… نیز ناشی از گرم شدن بیش از حد لپ تاپ ها است. پس در این مورد وسواس زیادی به خرج دهید.

چگونه لپ تاپ را خنک نگه داریم؟

۱ از سلامت لپ تاپ خود مطمئن شوید: اطمینان از این موضوع که مکانیزم های خنک کنندگی لپ تاپ شما به خوبی کار می کنند، شما را تا حدود زیادی به اجتناب از مشکل داغ شدن بیش از حد لپ تاپ یا برطرف نمودن آن نزدیک می کند.

بنابراین، یکی از بهترین شیوه ها برای دور نگه داشتن لپ تاپ از داغ شدن بیش از حد، مراقبت از آن خواهد بود.اگر متوجه شدید که لپ تاپ شما حرارت زیادی تولید می کند و اگر پنکه آن را در فواصل زمانی کوتاه تری شروع به کار می کند، اولین کاری که باید انجام دهید مقداری نگهداری ابتدایی خواهد بود.

۲ پنکه های لپ تاپ خود را بررسی کنید: بهترین روش برای آنکه مطمئن شوید پنکه های لپ تاپ شما به طور صحیح کار می کنند، استفاده از یک نرم افزار تشخیصی است، زیرا پنکه ها در داخل بدنه لپ تاپ قرار گرفته اند و گاهی اوقات باز کردن بدنه یک لپ تاپ می تواند ضمانت آن را باطل کند.

به سایت تولیدکننده لپ تاپ خود رفته و ببینید که آیا یک ابزار تشخیصی عملکرد پنکه ها برای بارگذاری در آن وجود دارد یا خیر. اگر چنین ابزاری پیدا نکردید، می توانید ابزار مشابهی از یک فروشنده قابل اعتماد دیگر تهیه کنید.

۳ دریچه های هوا را تمیز کنید: اکثر لپ تاپ ها از جریان هوا برای کمک به خنک کردن خود استفاده می کنند. آنها در قسمت جلویی بدنه به منافذ ورودی هوا و در قسمت عقبی بدنه به دریچه های خروجی هوا مجهز هستند. گرد و غبار یا سایر مواد می توانند این دریچه ها را مسدود و جریان هوا را مختل کند.

احتمالا آسان ترین راه برای تمیز کردن دریچه ها این است که هوا فشرده را به داخل آنها دمید. برای انجام این کار محصولات هوای فشرده را در هر فروشگاه تجهیزات دفتری می توان یافت. همچنین می توان دریچه ها را با یک پارچه نمناک (نه خیس) تمیز کرد.

۴ تنظیمات بایوس لپ تاپ خود را بررسی کنید: تنظیمات نرم افزاری وجود دارند که به کامپیوتر می گویند چه درجه حرارتی بیش از حد داغ است و پنکه ها باید در چه دمایی فعال شوند.

۵ استفاده از پایه های خنک کننده لپ تاپ: یکی از روش های کاهش دمای لپ تاپ استفاده از پایه لپ تاپ است که مقداری فاصله بین قسمت تحتانی لپ تاپ و سطحی که در حال استفاده از آن هستیم به وجود می آورد. این وضعیت اساسا فضایی ایجاد می کند که حرارت می تواند از طریق آن دفع شود.

یک پایه معمولا نوعی سطح باریک و تخت با پایه های کوتاه است و می توان آن را روی پاهای خود یا میز کار قرار داد. با یک یا دو اینچ هوا در زیر لپ تاپ، حرارت می تواند به آسانی منتشر شود و جریان هوای دریچه های خنک کننده کاملا آزاد خواهد بود. گاهی اوقات، یک پایه می تواند از مواد خاصی نظیر آلومینیوم ساخته شده باشد که همانند یک حرارت گیر عمل می کند. این ابزار به طور فعالی گرما را از لپ تاپ جذب کرده و به خنک ماندن آن بیشتر کمک می کند.

۶ استفاده از وسایل کمکی به جای پایه لپ تاپ: در حالی که می توان یکی از این ابزارهای خنک کنندگی را در هر فروشگاه تجهیزات الکترونیکی خریداری کرد، وسایلی نیز در منزل یا محل کار وجود دارند که می توانند به عنوان کمکی برای کاهش دمای لپ تاپ مورد استفاده قرار گیرند.

یک میز پیک نیک کوچک می تواند به عنوان یک پایه لپ تاپ عمل کند. حتی یک سینی مشبک فر (که معمولا برای پخت شیرینی مورد استفاده قرار می گیرد) نیز می تواند به عنوان یک پایه لپ تاپ مناسب به کار گرفته شود.

۷ از نرم افزارهای نظارت بر دمای لپ تاپ استفاده کنید: این نرم افزار علاوه بر نمایش سنسورها امکان تغییر فرکانس CPU و تغییر سرعت فن دستگاه را به منظور خنک سازی بیشتر فراهم می کند. سنسورهای نمایش داده شده با توجه به مادربورد ممکن است متفاوت باشد، اما در کل این نرم افزارها اطلاعاتی به کاربر می دهند که وضعیت لپ تاپ را برای وی مشخص می کنند.

۸ برق مصرفی دستگاه را تنظیم کنید: این تنظیم به سیستم می گوید که فقط از برقی که درخواست شده استفاده کند. اگر نیاز دارید که از لپ تاپ برای بازی کردن یا کارهای سخت تر استفاده کنید، ترجیحا از سرعت پردازش بالا استفاده کنید. به عبارت دیگر ضروری است که تنظیمات روی حداکثر کارایی صورت بگیرد.

۹ سعی کنید لپ تاپ را در شرایط آب و هوایی بسیار گرم قرار ندهید: در محیط هایی از کامپیوتر استفاده کنید که هوای خنک وجود داشته باشد.

کامپیوترها همانند بیشتر مردم هستند که در محیط دارای هوای خنک خیلی بهتر کار می کنند. بیشتر اطاق های سرور یا مراکز دیتا در دمای ۷۰ درجه یا پایین تر کار می کنند. بنابراین چه در منزل و چه در محل کار از درجه حرارت ایده آل استفاده کنید.

۱۰ در مواقع غیر ضروری لپ تاپ را خاموش کنید: هر وقت به کامپیوتر نیاز ندارید، بهتر است آن را خاموش کنید، مخصوصا زمانی که در منزل نیستید، زیرا ممکن است پس از مراجعه با لپ تاپ آتش گرفته روبه رو شوید.

درجه حرارت داخلی لپ تاپ قدیمی پس از یک ساعت فعالیت ۱۸۱ درجه

فارنهایت برابر با ۸۳ درجه سلسیوس و خیلی بالا و خطرناک است که با استفاده از دستگاه خنک کننده لپ تاپ به ۱۰۶ درجه فارنهایت یا ۴۱ درجه سلسیوس می رسد، یعنی یک اختلاف ۴۱ درصدی که حرارت اطاق تا ۶۸ درجه پایین می آورد.

منبع: دنیای اقتصاد